

Arrest

nr. 293 754 van 5 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VAN EDOM
Sint-Quentinstraat 3/3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VAN EDOM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn en België te zijn binnengekomen op 10 augustus 2018, dient op 14 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 18 oktober 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 2 augustus 2021.

1.3. Op 9 mei 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 9 mei 2022 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent van Palestijnse origine en u bent op 27 september 1981 in Abu Dhabi (Verenigde Arabische Emiraten) geboren. U woonde uw ganse leven voor uw vertrek naar Europa met uw familie in Abu Dhabi, behalve in de periode van 2000 tot 2008 toen u in Gaza verbleef om er onder meer te studeren. Van 2004 tot 2008 was u in Gaza actief bij de Fatah-partij. Na de machtsovername door Hamas was de grens van Gaza tijdelijk gesloten, en vroeg Hamas verschillende keren naar u bij uw vader, die toen ook tijdelijk in Gaza verbleef. In 2008 was de grensovergang tijdelijk heropend en kon u terugkeren naar uw familie in Abu Dhabi. In de Verenigde Arabische Emiraten bezat u een verblijfsvergunning op basis van werk, die om de twee jaar werd verlengd. In 2014 had u een auto-ongeval en moest u revalideren. U bent toen uw werk verloren en kon uw verblijfsvergunning niet langer verlengen.

Eind 2014 leerde u in Abu Dhabi uw huidige echtgenote A.K. (C.G. X; O.V. X) kennen. Zij bezit de Oekraïense nationaliteit. In november 2015 reisde u met uw echtgenote naar Noorwegen, waar u op 23 november 2015 religieus bent gehuwd in een moskee in Oslo. Jullie hadden Abu Dhabi verlaten omdat u in het buitenland handel wilde drijven. Op 13 november 2015 verzocht u in Noorwegen om internationale bescherming, maar op 15 augustus 2016 reisde u door naar Duitsland omdat uw gezondheidstoestand verergerde. Op 22 augustus 2016 hebt u in Duitsland om internationale bescherming verzocht. In januari 2017 keerde u terug naar Noorwegen. In februari 2017 stuurden de Noorse autoriteiten u terug naar Duitsland waar u op 27 oktober 2017 een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend. Op 30 januari 2018 nam Duitsland een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u niet aannemelijk had gemaakt dat u in uw land van gewoonlijk verblijf, met name de Verenigde Arabische Emiraten, een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt. U bent daarna naar Nederland gereisd waar u op 24 maart 2018 om internationale bescherming hebt verzocht. Op 3 augustus 2018 besloot Nederland om uw verzoek niet in behandeling te nemen omdat Duitsland verantwoordelijk was. U reisde naar België, waar u op 14 augustus 2018 samen met uw echtgenote en uw minderjarige dochter A.a.A.S. (geboren op 29 september 2016 in Berlijn, Duitsland) om internationale bescherming verzocht. Uw dochter M.A.S. is op 5 september 2018 in België geboren en op 14 oktober 2020 kwam uw zoon Y.B.S. ter wereld.

U kan niet terugkeren naar Abu Dhabi omdat uw verblijfsvergunning niet langer geldig is. Evenmin kan u naar Gaza omdat u Hamas vreest. Toen u daar van 2004 tot 2008 studeerde, was u actief voor Fatah. Uw echtgenote diende een verzoek in op basis van eigen motieven.

Ter staving van uw verzoek werden de volgende documenten neergelegd: een volmacht, een gehandicaptenparkeerkaart, een geboorteakte van uw echtgenote, documenten in verband met uw studies, een document uit Duitsland over de afgifte van uw paspoort, een document van de Nederlandse politie dd. 24.03.2018, twee documenten opgesteld door de ambassade van de Verenigde Arabische Emiraten in Brussel waarin wordt geattesteerd dat u het Emiratische staatsburgerschap niet bezit en welke de modaliteiten van een verblijfsvergunning zijn, een attest van de Jordaanse ambassade in Brussel dat u niet over de Jordaanse nationaliteit beschikt, een bezoekersvergunning uitgereikt door de Palestijnse Autoriteit, attesten van de Palestijnse Missie waarin uw identiteit wordt bevestigd, alsook dat u van Palestijnse origine bent en afkomstig uit Gaza en dat u niet voldoet aan de voorwaarden voor de uitreiking van een Palestijns paspoort aangezien u niet in de Palestijnse gebieden woont en er niet geregistreerd bent, een attest van de Jordaanse ambassade in Berlijn betreffende uw reisdocument, een document van Fatah, een oproepingsbrief van het ministerie van Binnenlandse Zaken (dd. 2007), een kopie van het paspoort van uw vader, een kopie van de identiteitskaart van uw vader, scans van 'emergency' documenten van uw vader die vanwege zijn medische conditie moest gerepatriëerd worden naar Abu Dhabi, attesten van de Palestijnse Missie betreffende u, uw zoon Yusuf, dochter Aisha al'Yasmin en dochter Maryam, met een bijgevoegde kopie van jullie paspoorten, geboortecertificaten van twee kinderen met Arabische vertaling en een erkenning van het vaderschap, uw geboortecertificaat, een diploma van uw echtgenote, een internetartikel over Hamas die mensen die waren teruggekeerd uit Europa had gedood, alsook verscheidene medische documenten.

B. Motivering

Artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kan nemen over het verzoek om internationale bescherming zonder de verzoeker minstens eenmaal op te roepen voor persoonlijk onderhoud, indien hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

In casu heeft de Commissaris-generaal u eenmaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, maar tijdens dit onderhoud bleek dat u omwille van blijvende omstandigheden waarop u geen invloed heeft, met name uw gezondheidssituatie waarbij u neurologische problemen hebt en u aan ernstig geheugenverlies lijdt (CGVS, pp. 1-3), niet persoonlijk gehoord kan worden. Dit blijkt eveneens uit medische attesten en informatie verkregen naar aanleiding van de identificatie van de bijzondere procedurele noden, met name de vaststelling bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u vanwege uw neurologische toestand en de zware medicatie die u neemt niet in staat was om verklaringen af te leggen (Vragenlijst DVZ & Beoordeling Bijzondere Procedurele noden, 16.10.2019).

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken. In casu werd A.K. (C.G. 18/17457/B; O.V. 8.689.533), uw echtgenote, op het Commissariaat-generaal in het kader van uw verzoek om internationale bescherming gehoord op respectievelijk 04.08.2021 (CGVS A. I) en 17.01.2022 (CGVS A. II). Tevens werden uw verklaringen die u had afgelegd op 1 december 2017 in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland (waarvan eveneens een Nederlandse vertaling werd toegevoegd aan het administratieve dossier) in rekening genomen bij de beoordeling van uw huidige verzoek.

Na onderzoek van de door uw echtgenote A.K. afgelegde verklaringen en van het geheel van de overige elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat u noch de status van vluchteling noch de status van het subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient opgemerkt dat Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. U bent nooit geregistreerd bij UNRWA en u hebt nooit beroep gedaan op de bijstand van UNRWA (CGVS A. II, p. 15). Bijgevolg moet uw verzoek om internationale bescherming onderzocht worden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Na een grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Uw verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op de volgende motieven. U was in 2014 betrokken in een verkeersongeluk in Abu Dhabi. Daarna moest u lange tijd revalideren en bent u uw job kwijt geraakt. U kon geen werk meer vinden waardoor uw verblijfsvergunning niet meer werd verlengd. U besloot met uw echtgenote om naar het buitenland te vertrekken zodat u contacten kon leggen in Europa en een bedrijf kon opstarten. U kon daarna niet meer terugkeren naar de Verenigde Arabische Emiraten omdat uw verblijfsvergunning niet meer geldig was en u geen werkcontract kon voorleggen. Evenmin kon u zich in de Gazastrook vestigen. U woonde immers van 2000 tot 2008 in Gaza en u was toen vier jaar lang actief voor Fatah, waardoor u sinds de machtsovername door Hamas voor vervolging vreest. Hamas is destijds verschillende keren langsgesgaan bij uw vader die toen tijdelijk in Gaza verbleef om naar u te vragen (CGVS A. I, pp. 9-11, CGVS A. II, pp. 14-15, Vragenlijst DVZ A. dd. 16.10.2019 & Vertaling asiëldossier Duitsland, pp. 3 & 4).

Er dient hierbij te worden opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat u van Palestijnse origine bent. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat staatlozen in het algemeen, en Palestijnen in het bijzonder doorheen hun levensloop één of meerdere landen van gewoonlijk verblijf kunnen hebben.

Een land komt in aanmerking als een plaats waar een staatloze verzoeker vroeger zijn gewone verblijfplaats had, wanneer een verzoeker feitelijk in een land of regio verbleven heeft, en het verblijf een zekere bestendigheid of regelmatigheid kent. Een gewone verblijfplaats veronderstelt bijgevolg een zekere continuïteit en stabiliteit. Het is niet vereist dat de verzoeker een juridische band heeft met het land of er op legale wijze verbleven heeft. Het gegeven dat een verzoeker geruime tijd in een land verbleven

heeft, dat hij een werkelijke en bestendige of duurzame band met het land heeft gekend, dat zijn verblijf er niet tijdelijk van aard was, dat hij er zich gevestigd heeft, en/of dat het centrum van het sociale en familiale leven van de verzoeker zich op die plaats bevindt zijn echter wel belangrijke criteria voor het bepalen van het land of de landen waar een staatloze verzoeker vroeger zijn gewone verblijfplaats had. Om te bepalen of een verzoeker zijn gewone verblijfplaats heeft gehad in een welbepaald land, houdt het CGVS dan ook rekening met het geheel van feitelijke omstandigheden die een duurzame band met dat land aantonen.

Gelet op uw verklaringen dienen zowel de Gazastrook als de Verenigde Arabische Emiraten als uw landen van gewoonlijk verblijf beschouwd te worden. Wat de Gazastrook betreft blijkt dat u daar vanaf 2000 tot 2008 hebt verbleven. U heeft er computerwetenschappen gestudeerd en was er volgens uw verklaringen afgelegd bij de Duitse asielinstanties gedurende 4 jaar actief voor Fatah (Vertaling asieldossier Duitsland, p. 4). Op basis van deze vaststellingen kan de Gazastrook als één van uw landen van gewoonlijk verblijf beschouwd worden. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u tevens een duurzame band heeft opgebouwd met de Verenigde Arabische Emiraten. Immers, u bent in Abu Dhabi geboren en getogen. U hebt er vanaf uw geboorte tot 2000 en van 2008 tot oktober 2015 gewoond. U bezat er een verblijfsvergunning op basis van werk, die om de twee jaar werd verlengd. U hebt er in 2014 uw echtgenote leren kennen, met wie u ondertussen twee kinderen heeft. Uw moeder, twee zussen en twee broers wonen daar nog steeds en ook uw vader was er woonachtig tot aan zijn overlijden. U hebt in Abu Dhabi gewerkt tot u een auto-ongeluk kreeg (Vertaling asieldossier Duitsland, p. 3, CGVS A. I, p. 11, CGVS A. II, p. 14).

Wat de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming ten aanzien van de Verenigde Arabische Emiraten betreft, dient het CGVS op te merken dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in de Verenigde Arabische Emiraten een gegronde vrees voor vervolging koestert, noch dat u heeft aangetoond dat u er een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Uit uw verklaringen afgelegd te Duitsland blijkt immers dat "Alles perfect (was) in Abu Dhabi" en dat u daar niets overkomen is. Ook had u destijds ten aanzien van de Duitse asielinstanties verklaard dat u geen documenten had om te kunnen terugkeren naar Abu Dhabi, maar dat u graag zou terugkeren en dat u er geen problemen kent. Uw familieleden in Abu Dhabi hebben evenmin problemen en zijn er gelukkig, zo stelde u voorop. Toen uw dochter in Duitsland werd geboren, had u overwogen om naar Abu Dhabi terug te keren maar dit ging niet want u kon toen geen tijdelijke Jordaanse reispas verkrijgen (vertaling asieldossier Duitsland, p. 3). Dat u geen enkele vrees voor vervolging heeft in de Verenigde Arabische Emiraten wordt bevestigd door uw echtgenote die verklaart dat jullie hadden besloten om te vertrekken omdat uw verblijfsvergunning verlopen was en omdat u zich elders permanent wou vestigen (CGVS A. II, p. 14).

In verband met het feit dat u, wegens het verlies van uw verblijfsrecht in de Verenigde Arabische Emiraten niet kan terugkeren naar dat land, vestigt het CGVS de aandacht op de volgende elementen.

Het CGVS betwist niet dat u momenteel niet kan terugkeren naar de Verenigde Arabische Emiraten omdat u daar geen geldig verblijf heeft. Echter, dit gegeven volstaat niet om u een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Immers, net zoals een verzoeker ten aanzien van zijn land van nationaliteit een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet aantonen, moet u als staatloze verzoeker aannemelijk maken dat u zich buiten uw land van gewoonlijk verblijf bevindt en daar niet naar kan terugkeren om de redenen vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande merkt het Commissariaat-generaal vooreerst op dat elke soevereine staat op basis van deze soevereiniteit en de rechtsmacht die hij op zijn grondgebied uitoefent, het recht heeft om de toegang, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen op zijn grondgebied te regelen, en dit op basis van de algemene beginselen van internationaal publiek recht en binnen de grenzen van zijn internationale verplichtingen. Er dient te worden opgemerkt dat dergelijke regels, met name de voorwaarden in verband met het bestaan van een arbeidsovereenkomst, ook van toepassing zijn op talrijke vreemdelingen die in België willen verblijven. Het criterium van de nationaliteit of de afwezigheid van nationaliteit van de desbetreffende staat is een objectief element dat rechtvaardigt dat een soevereine staat zijn onderdanen anders behandelt dan de vreemdelingen die op zijn grondgebied willen verblijven. Het feit dat u uw werk/sponsor hebt verloren, en dat u daarom niet meer gemachtigd bent tot een regelmatig verblijf in de Verenigde Arabische Emiraten, valt onder regels die deze staat mag toepassen op vreemdelingen die zich op zijn grondgebied bevinden. Aangezien u de nationaliteit van de Verenigde Arabische Emiraten niet bezit, kan er niet worden verwacht van de autoriteiten van de Verenigde Arabische Emiraten dat ze u, alleen omwille van uw vroeger verblijf, behandelen als een van hun onderdanen ook al zou u bijna heel uw leven in dat land hebben gewoond. Het feit er niet meer te kunnen verblijven of er niet meer naar te kunnen terugkeren, kan ook niet worden beschouwd als vervolging of

ernstige schade in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien de discriminatie gebaseerd is op een wettelijk, objectief en redelijk criterium.

Wat betreft het verlies van uw verblijfsvergunning, merkt het CGVS op dat u geen enkel concreet element heeft aangevoerd dan wel heeft aangetoond dat het hier gaat om een daad van vervolging omwille van één van de gronden opgenomen in de Vluchtelingenconventie. U toont evenmin aan dat uw situatie te wijten is aan een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw vrees in verband met uw onmogelijkheid om terug te keren naar uw land van gewoonlijk verblijf, merkt de commissaris-generaal op dat dit niet het gevolg is van een daad van vervolging of ernstige schade door de Emiratische autoriteiten of een niet-overheidsactor in het land waar u uw gewone verblijfplaats had, dit omdat uw verblijfsvergunning niet kon verlengd worden omdat u geen werk meer had. Deze onmogelijkheid vloeit voort uit uw eigen handelingen. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u een verblijfsrecht heeft gehad in de Verenigde Arabische Emiraten maar dat u deze vergunning bent kwijtgeraakt omdat u uw job verloren was vanwege uw lange revalidatie na uw auto-ongeluk en geen enkele werkgever u nog wou aannemen. U besloot daarop om naar Noorwegen te gaan en in Europa een handel op te zetten (CGVS A. II, p. 14 & vertaling asiældossier Duitsland, p.3). Het is dus te wijten aan uw persoonlijke keuze om te hebben besloten uw land van gewoonlijk verblijf te verlaten, dat u uw huidige situatie hebt gecreëerd, met name dat u niet kan terugkeren naar de Verenigde Arabische Emiraten. U kunt de onmogelijkheid om terug te keren naar en te verblijven in het land waar u vroeger uw gewone verblijfplaats had enkel aan uzelf en niet aan een actor van vervolging of ernstige schade toeschrijven.

Tot slot merkt het Commissariaat-generaal op dat het toekennen van een internationaal beschermingsstatuut veronderstelt dat de asielinstanties de vrees onderzoeken, wat een beoordeling van de situatie van de verzoeker, mocht hij **daadwerkelijk terugkeren** naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf, inhoudt.

Zowel artikel 48/3 (door zijn verwijzing naar artikel 1 van het Verdrag van Genève) als artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet veronderstellen namelijk het onderzoek van vrees "in geval van terugkeer". Artikel 1.A van het Verdrag van Genève bepaalt: Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon [...] die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren." Ook artikel 48/4, §1 van de wet bepaalt: "§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling [...] ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, **naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert**, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 [...]."

Het Commissariaat-generaal meent dat wanneer de terugkeer van een staatloze verzoeker onmogelijk wordt gemaakt door wettelijke en administratieve obstakels omdat, ingevolge het gedrag van de verzoeker zelf, de verzoeker niet over een verblijfsrecht beschikt, deze terugkeer hypothetisch wordt. Immers, indien u niet beschikt over verblijfsdocumenten die u toelaten het grondgebied te betreden, zal uw land van gewoonlijk verblijf u de toegang tot zijn grondgebied weigeren. Uw terugkeer zal derhalve onmogelijk (in geval van een gedwongen terugkeer) of eenvoudigweg theoretisch (in geval van een vrijwillige terugkeer) zijn. Een vrijwillige terugkeer is hypothetisch want, in de veronderstelling dat u de nodige stappen wil ondernemen om terug te keren, kunnen de autoriteiten van uw land van gewoonlijk verblijf beletten dat u het grondgebied betreedt door u de toegang te weigeren.

Wat een gedwongen terugkeer betreft, kan de Dienst Vreemdelingenzaken niet eisen dat er toepassing wordt gemaakt van het Verdrag inzake de Internationale Burgerluchtvaart en de luchtvaartmaatschappij dwingen u naar de luchthaven van vertrek terug te zenden, aangezien u zich niet aan de grens bevindt. Concreet betekent dit dat de Dienst Vreemdelingenzaken het voorafgaand akkoord van de nationale autoriteiten van de Verenigde Arabische Emiraten zou moeten krijgen om u te kunnen verwijderen naar de Verenigde Arabische Emiraten. Op basis van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, met name het rapport over het systeem van sponsorschap in de Verenigde Arabische Emiraten (zie uittreksel van het rapport dat is toegevoegd aan het administratieve dossier), stelt het Commissariaat-generaal echter vast dat u niet langer beschikt over verblijfsdocumenten die u toelaten het grondgebied van de Verenigde Arabische Emiraten, zodat u, zonder toestemming van de Verenigde Arabische Emiraten, evenmin gedwongen kan worden teruggeleid naar de Verenigde Arabische Emiraten, een land waarvan u niet de nationaliteit heeft en, ingevolge de daar geldende (im)migratiewetgeving, niet voldoet aan de voorwaarden om toegang te krijgen tot het grondgebied. Daarom meent het Commissariaat-generaal dat

het hoogst onwaarschijnlijk is dat deze staat uw terugkeer naar zijn grondgebied zal aanvaarden. Met andere woorden, het Commissariaat-generaal meent dat u niet zal terugkeren naar de Verenigde Arabische Emiraten.

Het Commissariaat-generaal herhaalt en benadrukt bovendien dat onderhavige beslissing enkel een uitspraak doet over de nood aan internationale bescherming, doch geen verwijderingsmaatregel inhoudt. Dergelijke maatregel valt onder de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken. In het onwaarschijnlijke geval dat de Dienst Vreemdelingenzaken toch de toestemming van de Verenigde Arabische Emiraten zou krijgen om over te gaan tot uw gedwongen verwijdering, is de Dienst Vreemdelingenzaken verplicht om na te gaan of er omstandigheden bestaan die dergelijke verwijdering zouden kunnen verhinderen. Meer in het bijzonder dient dan onderzocht te worden of een verwijdering al dan niet in overeenstemming is met de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 3 van het Europese Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Het is niet de taak van het Commissariaat-generaal om zich uit te spreken over het bestaan van een hypothetische vrees voor vervolging, dan wel een hypothetische risico op het lijden van ernstige schade in het kader van een hypothetische terugkeer. Het CGVS dient zich enkel uit te spreken over het bestaan van een dergelijke vrees of reëel risico indien de verzoeker **daadwerkelijk** op legale wijze kan terugkeren naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf.

Bijgevolg meent het Commissariaat-generaal dat een staatloze verzoeker die de levensomstandigheden aanhaalt van vreemdelingen die illegaal in het land waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, verblijven en waartoe hij door zijn eigen toedoen geen toegang meer heeft, in werkelijkheid aan de asielinstanties vraagt, zich uit te spreken over een hypothetische situatie. **Aangezien de terugkeer louter hypothetisch is, zijn de levensomstandigheden die verband houden met deze terugkeer, eveneens hypothetisch en kunnen zij dus geen rechtvaardiging vormen voor het verlenen van internationale bescherming** (zie in die zin RvV 16 september 2021, nr. 260 785).

Op basis van wat voorafgaat meent het Commissariaat-generaal dat u niet kan terugkeren naar de Verenigde Arabische Emiraten en dat u de levensomstandigheden die u vreest in geval van een illegale terugkeer, dus niet zal ondergaan.

Aangezien het niet legaal kunnen terugkeren naar uw land van gewoonlijk verblijf niet als vervolging of ernstige schade kan worden bestempeld, uw terugkeer naar dit land hypothetisch is, net als de levensomstandigheden die de uwe zouden worden mocht u naar dit land terugkeren, meent het Commissariaat-generaal dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn.

Wat de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming ten aanzien van de Gazastrook betreft, dient het CGVS op te merken dat u tevens ten aanzien van de Gazastrook niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Zo blijkt uit uw verklaringen afgelegd te Duitsland dat u er van 2004 tot 2008 actief was voor de Fatah-partij. Toen Hamas in juni 2007 de macht overnam, zouden zij bij uw vader, die op dat ogenblik blijkbaar tijdelijk in Gaza verbleef, naar u gevraagd hebben. Nergens uit uw verklaringen blijkt evenwel dat Hamas hierbij bedreigingen zou hebben geuit aan uw adres, dan wel doortastende maatregelen heeft getroffen teneinde uw verblijfplaats in Gaza tussen juni 2007 en uw vertrek in 2008 te achterhalen (vertaling asioldossier Duitsland, pp. 4-6). Aldus dient besloten te worden dat de door u aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien kan er in alle redelijkheid niet worden ingezien dat uit het gegeven dat enkele Hamasleden 15 jaar geleden naar u geïnformeerd hebben, kan afgeleid worden dat u, die geen vooraanstaande positie bekleedde binnen Fatah, die slechts gedurende 4 jaar actief was voor de partij, en die noch vóór dan wel na de staatsgreep in 2007 ooit persoonlijk benaderd of aangesproken is door Hamas, anno 2022 nog steeds in de negatieve aandacht van Hamas zou staan.

Het CGVS wenst er volledigheidshalve nog op te wijzen dat uit de gegevens vervat in uw administratief dossier blijkt dat de Palestijnse Missie - Berlijn op 17 mei 2017 aan de Duitse asielinstanties meedeelde dat u **niet voldoet aan de voorwaarden voor de uitreiking van een Palestijns paspoort**, aangezien u

niet in de Palestijnse gebieden woont en daar ook niet bent geregistreerd. Het CGVS wijst er aansluitend op dat u voor het bekomen van een verblijfstitel in België op grond van het gegeven dat u niet kan terugkeren naar uw landen van gewoonlijk verblijf de geëigende procedure dient te volgen. Dit betekent dat u een verzoek tot erkenning als staatloze dient in te dienen bij de Familierechtbank. Eenmaal u erkend bent als staatloze kan u een 'aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van een onmogelijkheid tot terugkeer' indienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

De documenten die in het kader van uw verzoek werden neergelegd zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen. De volmacht, gehandicaptenparkeerkaart en medische documenten hebben betrekking op uw medische conditie en dit element staat hier niet ter discussie. De documenten in verband met uw studies en de studies van uw echtgenote, het document uit Duitsland over de afgifte van uw paspoort, het document van de Nederlandse politie, de documenten opgesteld door de ambassades van Jordanië en van de Verenigde Arabische Emiraten, de bezoekersvergunning uitgereikt door de Palestijnse Autoriteit, de attesten van de Palestijnse Missie, de kopieën van het paspoort en de identiteitskaart van uw vader, de kopieën van de paspoorten van u en van uw kinderen, de scans van 'emergency' documenten van uw vader, de geboortecertificaten van u, van uw echtgenote en van uw kinderen en het document ter erkenning van het vaderschap hebben betrekking op uw identiteit en herkomst en de identiteit, herkomst en plaatsen waar u eerder hebt verbleven, alsook de herkomst en identiteit van uw familieleden en deze zaken worden hier niet betwist. Het document van Fatah en de oproepingsbrief van het ministerie van Binnenlandse Zaken (dd. 2007) hebben betrekking op elementen die hierboven reeds werden besproken. In dit kader dient opgemerkt dat documenten enkel waarde hebben ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas wat in casu niet het geval is. Het internetartikel over Hamas die mensen die waren teruggekeerd uit Europa had gedood, heeft geen betrekking op uw persoon of uw persoonlijke situatie, terwijl u de door u aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aannemelijk dient te maken, doch blijft u desbetreffend in gebreke.

Tot slot dient opgemerkt dat uw echtgenote A.K. (C.G. 18/17457/B; O.V. 8.689.533) over de Oekraïense nationaliteit beschikt. Haar nood aan internationale bescherming dient dan ook beoordeeld te worden ten aanzien van Oekraïne, haar land van nationaliteit. Het CGVS heeft nog geen beslissing genomen over het verzoek om internationale bescherming ingediend door uw echtgenote.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota van 29 juni 2022 de Raad verzocht om de zaak met rolnummer RvV 276 097 / IV te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Verzoeker heeft de Raad echter op 11 juli 2022 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij betoogt dat de commissaris-generaal ervan uitgaat dat hij staatloos is, terwijl enkel de familierechtbank deze vaststelling kan doen. Volgens hem is de commissaris-generaal niet bevoegd zich hierover uit te spreken. Indien de familierechtbank hem niet zou erkennen als staatloze, dan is er voor hem nog steeds een concreet risico bij terugkeer naar Palestina.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3 en 62 van

de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel betoogt hij dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om terug te keren naar de Verenigde Arabische Emiraten (hierna: VAE) omdat hij zijn recht op verblijf er verloren heeft toen hij niet langer kon werken nadat hij ten gevolge van een auto-ongeluk in 2014 werk-onbekwaam is geworden. De commissaris-generaal gaat er volgens hem aan voorbij dat hij zich genoodzaakt zag om zijn land van gewoonlijk verblijf te verlaten omdat hij niet langer een recht op verblijf had. Dit gegeven op zich houdt volgens hem een schending in van zijn fundamentele rechten zoals volgens hem ook bevestigd wordt door het Nansen Profiel 1-21. Dat hij niet meer kon verblijven in de VAE en er niet meer naar kan terugkeren, maakt volgens hem wel degelijk een schending uit van artikel 12 (4) van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

In een tweede onderdeel en verwijzend naar het Nansen Profiel 1-21 wijst hij erop dat hij zich na zijn auto-ongeval in een wettelijke onmogelijkheid bevond om nog langer in de VAE te verblijven, waardoor het geenszins een persoonlijke keuze was om zijn land van gewoonlijk verblijf te verlaten. De onmogelijkheid om er te blijven is niet te wijten aan zijn gedrag, maar wel aan het beleid van de VAE, dat discriminerend is en artikel 12 (4) van het IVBPR schendt.

In een derde onderdeel gaat hij in op de vrees voor vervolging ten aanzien van Palestina en voert hij aan dat het Nansen Profiel 1-21 een juridische analyse biedt die de motivering van de commissaris-generaal tegensprekt m.b.t. de nood aan internationale bescherming van personen die niet kunnen terugkeren naar hun land van origine of land van gewoonlijk verblijf. Hij zal niet kunnen rekenen op bescherming van de Palestijnse overheid aangezien hij niet geregistreerd is in Palestina. Hij stelt dat hij wordt uitgesloten van de internationale bescherming omdat hij niet zou kunnen terugkeren naar Palestina. Hij herhaalt dat er geen garantie is dat hij zal worden erkend als staatloze, waardoor hij in een juridisch vacuüm terecht zal komen. Hij verwijt de commissaris-generaal te stellen dat er geen erkenning nodig is omdat een terugkeer louter theoretisch zou zijn.

In een vierde onderdeel wijst hij erop dat hij niet in staat is geweest om zelf verklaringen af te leggen omwille van geheugenverlies. Uit de verklaringen die hij aflegde in Duitsland blijkt volgens hem duidelijk dat er in zijn hoofde een vrees bestaat voor Hamas. Hij verklaarde Gaza te zijn ontvlucht omwille van zijn vrees dat Hamas hem iets zou aandoen. In de beslissing wordt eraan voorbijgegaan dat Hamas wel degelijk op zoek was naar hem en dat dit de rechtstreekse aanleiding was voor zijn vlucht uit Palestina.

In een vijfde onderdeel betoogt hij dat de commissaris-generaal zich tegensprekt waar enerzijds gesteld wordt dat de feiten niet zwaarwichtig genoeg zijn om anderzijds te stellen dat documenten enkel een geloofwaardig relaas kunnen ondersteunen, wat *in casu* niet het geval is.

In een zesde onderdeel verwijt verzoeker de commissaris-generaal op geen enkel moment zijn medische situatie te hebben onderzocht. Hij legt uit dat hij ten gevolge van zijn auto-ongeluk gehandicapt is, hij zich zeer moeilijk kan verplaatsen en dat hij lijdt aan geheugenverlies. Gelet op de algemene situatie in Gaza, loopt hij eveneens het risico op een schending van zijn fundamentele rechten omwille van zijn handicap. Omwille van het behoren tot een kwetsbare groep, meent hij een vrees "*surplace*" te hebben ontwikkeld, wat niet onderzocht werd.

In een derde middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 48/4, §2, c) en 62 §2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verwijst naar de COI Focus van 14 februari 2022 en stelt dat hij zich omwille van zijn handicap in een kwetsbare positie bevindt, waardoor hij omwille van deze persoonlijke omstandigheid een groter gevaar loopt om geraakt te worden door geweld.

4. Nieuwe stukken

4.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken

- Attest erkenning handicapstatuut;
- Nansen Profiel 1-21;
- Artikel Human Rights Watch, "*Gaza: Israeli restrictions harm people with disabilities*".

5. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5.3. Bijzondere procedurele noden

Verzoeker verklaarde bij de DVZ op 2 oktober 2018 dat hij psychologische problemen heeft, last heeft van stress en een behandeling met medicatie volgt (AD CGVS, Verklaring DVZ, 02.10.2018, punt 32). Verder blijkt dat de DVZ op 16 oktober 2019 vaststelde dat er in hoofde van verzoeker procedurele noden zijn en voorts toelichtte dat verzoeker in een rolstoel zit, zware medicatie neemt en vandaag blijkbaar niet echt in staat is om te communiceren (AD CGVS, deel DVZ, beoordeling bijzondere procedurele noden). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer, nadat hij vaststelde dat verzoeker de hem gestelde vragen niet kon beantwoorden, het interview na 17 minuten moest stopzetten (NPO, p. 3).

In de bestreden beslissing wordt omtrent de bijzondere procedurele noden gemotiveerd als volgt: *“Artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kan nemen over het verzoek om internationale bescherming zonder de verzoeker minstens eenmaal op te roepen voor persoonlijk onderhoud, indien hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.*

In casu heeft de Commissaris-generaal u eenmaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, maar tijdens dit onderhoud bleek dat u omwille van blijvende omstandigheden waarop u geen invloed heeft, met name uw gezondheidssituatie waarbij u neurologische problemen hebt en u aan ernstig geheugenverlies lijdt (CGVS, pp. 1-3), niet persoonlijk gehoord kan worden. Dit blijkt eveneens uit medische attesten en informatie verkregen naar aanleiding van de identificatie van de bijzondere procedurele noden, met name de vaststelling bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u vanwege uw neurologische toestand en de zware medicatie die u neemt niet in staat was om verklaringen af te leggen (Vragenlijst DVZ & Beoordeling Bijzondere Procedurele noden, 16.10.2019).

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken. In casu werd A.K. (C.G. 18/17457/B; O.V. 8.689.533), uw echtgenote, op het Commissariaat-generaal in het kader van uw verzoek om internationale bescherming gehoord op respectievelijk 04.08.2021 (CGVS A. I) en 17.01.2022 (CGVS A. II). Tevens werden uw verklaringen die u had afgelegd op 1 december 2017 in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland (waarvan eveneens een Nederlandse vertaling werd toegevoegd aan het administratieve dossier) in rekening genomen bij de beoordeling van uw huidige verzoek.”

Uit artikel 57/5ter, § 2,2° van de Vreemdelingenwet volgt dat de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan worden gehoord als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft, redelijke inspanningen moet leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek te verstrekken.

Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal zich terdege bewust is van de medische situatie in hoofde van verzoeker, waar er wordt toegelicht dat zijn echtgenote op het CGVS werd gehoord in het kader van zijn beschermingsverzoek en waarbij meer precies wordt verwezen naar een persoonlijk onderhoud dat van haar werd afgenomen op 4 augustus 2021 en op 17 januari 2022.

Daargelaten de vraag in welke mate zijn echtgenote, die hij pas leerde kennen einde 2014 en die de Oekraïense nationaliteit heeft, zich kan uitspreken over verzoekers vrees ten aanzien van Palestina, waar hij verbleef van 2000 en 2008 en dat door de commissaris-generaal beschouwd wordt als land van gewoonlijk verblijf en daargelaten de vraag of er nodige inspanningen werden geleverd om verzoeker de kans te bieden de nodige informatie omtrent zijn verzoek te verstrekken, dient de Raad vast te stellen dat de notities van het persoonlijk onderhoud van 4 augustus 2021 en van 17 augustus 2022 zich niet in het administratief dossier bevinden. Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting deelt de verwerende partij mee dat deze inderdaad ontbreken.

5.4. Doordat voormelde notities van het persoonlijk onderhoud, waarop de bestreden beslissing mede werd gebaseerd, zich niet in het administratief dossier bevinden, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 mei 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend drieëntwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO